

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010074
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010074.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného O. T. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.06.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

O. T., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom mesto Z., nezamestnaný, rozvedený, t.č. v ÚVV Ilava,

je v i n n ý , ž e :

dňa 21.03.2020 v čase asi o 14:55 hod. v Partizánskom na ul. Generála Svobodu č. 1099/58 v predajni HM Kaufland odcudzil 1 ks 0,7 l hruškovice zn. Kosher v hodnote 15,99 € a to tak, že tento tovar si vzal z regálu v predajni, vložil si ho pod bundu a takto prešiel za pokladničnú zónu bez zaplatenia daného tovaru, čím spôsobil na odcudzenom tovare poškodenej spoločnosti KAUF LAND Slovenská republika v. o. s. so sídlom Bratislava, škodu vo výške 15,99 €, pričom sa tohto konania dopustil i napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to tak, že dňa 03.03.2020 mu bola Obvodným oddelením Policajného zboru v Partizánskom uložená bloková pokuta vo výške 30,- €, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 03.03.2020, číslo bloku 13032328, za spáchanie priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 Zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, formou drobnej krádeže pričom bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske, zo dňa 25.04.2018 pod č. 1T/95/17 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.07.2018 pod číslom 2To/57/18 právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l :

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 06.05.2020 na tunajšom súde obžalobu na O. T. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/31/2020-160 dňa 20.05.2020 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. m/ Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň tiež obžalovanému uložil i ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 17.06.2020, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin krádeže.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonal a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku č. 14/2020 MUDr. Evy Múčkovej zo dňa 15.04.2020 z č.l. 44-69 za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, podľa § 269 Trestného poriadku oboznámením listinných dôkazov, a to opatrenie z č.l. 22, plná moc z č.l. 36, zápis o dychovej skúške z č.l. 68, rozsudok OS PE sp. zn. 1T/95/2017 a uznesenie KS TN sp. zn. 2To/57/2018 z č.l. 51-61, správa z ÚVV Ilava z č.l. 152, trestný rozkaz z č.l. 160, odpor z č.l. 162-166, lustrácia CDB z č.l. 176-181, lustrácia CESDaP z č.l. 182-192, odpis z registra trestov z č.l. 193-195.

Súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, pričom vinu obžalovaného za skutok obžalobou mu kladený za vinu ustálil na základe ním urobeného vyhlásenia o vine, ktoré prijal a ktoré je neodvolateľné. Z hľadiska formy zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Podľa záverov znaleckého posudku č. 14/2020 MUDr. Evy Múčkovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 15.04.2019 (č.l. 44-69) sa u obžalovaného jedná o osobu chronicky závislú od alkoholu v IV. vývojovom štádiu podľa Jellineka. Vyšetrením obžalovaného bol

preukázaný syndróm závislosti od alkoholu, dlhoročný, s už prítomnou depriváciou a degradáciou osobnosti na báze chronického alkoholizmu, redukciou záujmov, zmenou charakteropatie. Centrum záujmu obžalovaného je denný konzum alkoholu, podľa možností prolongujúci. Znalkyňa navrhla obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného zo dňa 12.05.2020 vyplýva, že počas doby vo výkone väzby je správanie a vystupovanie obžalovaného na požadovanej úrovni. Nedovolennej činnosti sa doposiaľ nedopustil, disciplinárne riešený nebol a nebola mu ani udelená disciplinárna odmena. Príkazy a nariadenia personálu plní bez výhrad. Pri komunikácii zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané žiadne konfliktné situácie. Hygienické návyky má osvojené. V čase osobného voľna prejavuje pozitívny postoj a záujem o trávenie voľného času, sleduje televíziu, počúva ústavný rozhlas, číta a píše korešpondenciu. Nepravidelne sa zúčastňuje vychádzok na športovom dvore. Obžalovaný neprejavil záujem o zaradenie do práce. Je však zapájaný do drobných pomocných a upratovacích prác v rámci zmierneného režimu. Sociálne kontakty s vonkajším prostredím udržiava prevažne formou korešpondencie a občasným telefonovaním. Záverom sa v správe konštatuje, že sa jedná o obžalovaného, ktorý si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby obžalovaného je zatiaľ bezproblémový.

Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 21.03.2020 (č.l. 68) vyplýva, že obžalovanému bola dňa 21.03.2020 o 15:35 hod. nameraná hodnota 1,26 mg/l alkoholu v dychu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je rozvedený, má štyri deti, z toho dve maloleté, je nezamestnaný. V súčasnosti je vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci v ÚVV Ilava. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že obžalovaný bol doteraz desaťkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky (proti majetku a na úseku dopravy). Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol sedemnásťkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, prevažne majetkového charakteru, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/17/2018 zo dňa 05.09.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/135/2018 za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, trest vykonal dňa 31.12.2019.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Súd obžalovanému nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, nakoľko táto predpokladá okrem priznania sa aj istú formu sebareflexie v podobe úprimného oľutovania svojho konania, čo v danom prípade splnené nebolo, keď súd prednesené slová obžalovaného, že svoje konanie ľutuje, považoval len za formálny prejav, bez prítomnosti vyššie zmienenej zložky sebareflexie, bez akéhokoľvek prejavu emócií, ktoré by podporovali toto jeho slovné vyjadrenie ľútosti nad svojim konaním. Preto v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 36 mesiacov. Na základe toho v zmysle § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona mu súd uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, ktorý trest považoval za primeraný s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, na jeho následok, ako aj na osobu páchatela, spôsob spáchania predmetného skutku a na postoj páchatela k spáchanej trestnej činnosti. V tejto výmere trestu odňatia slobody je vo významnej miere premietnutá skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti doznal a urobil vyhlásenie o vine, čím vinu za predmetný skutok neodvolateľne prijal, preto mu súd uložil trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti sedemnásťkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, prevažne majetkového charakteru, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody, teda možno konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia i

uložené tresty nespĺnili svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie i výchovného pôsobenia trestu. V predmetnej veci súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v krátkej dobe po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp zn. 1T/17/2018 (necelé tri mesiace), čo tiež nasvedčuje tomu, že obžalovaný nemá dostatočný rešpekt pred zákonom. Súd tiež zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný bol až do súčasnosti desaťkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky (proti majetku a na úseku dopravy). Súd tiež prihliadol na skutočnosť, že hodnotenie obžalovaného počas doterajšieho výkonu väzby je kladné. V neposlednom rade súd prihliadol i na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá u obžalovaného konštatovala syndróm závislosti od alkoholu, dlhoročný, pričom aj predmetného skutku sa obžalovaný dopustil pod vplyvom alkoholu, ako to vyplýva zo zápisu o dychovej skúške. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený trest dostatočne odzrkadľuje postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti s ohľadom na jeho vyhlásenie o vine a v tomto smere môže na obžalovaného pôsobiť motivačne, aby zmenil svoj postoj k životu a začal viesť riadny život. Rozhodne však nemožno konštatovať že u obžalovaného ide o trest prísny práve s ohľadom na jeho predchádzajúcu trestnú a priestupkovú minulosť, ako i na skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil krátko po prepustení z výkonu trestu v inej trestnej veci. Zároveň tento trest bude v dostatočnej miere plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú.

Súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenia ústavnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä so záverov znaleckého posudku MUDr. Evy Múčkovej z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalkyňa konštatovala, že u obžalovaného sa jedná o osobu chronicky závislú od alkoholu v IV. vývojovom štádiu podľa Jellineka. Znalkyňa navrhla uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou vzhľadom na preukázaný syndróm závislosti od alkoholu, dlhoročný, s už prítomnou depriváciou a degradáciou osobnosti na báze chronického alkoholizmu, redukciou záujmov, zmenou charakteropatie. S týmto záverom sa stotožnil aj súd a uloženie ochranného liečenia ústavnou formou považoval za potrebné, pričom z posudku vyplýva, že centrom záujmu obžalovaného je denný konzum alkoholu, preto má súd za to, že absolvovaním ochranného liečenia ústavnou formou sa môže dostaviť pozitívny výsledok a zníži sa tak do budúcnosti riziko recidívy obžalovaného.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).